

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ СЕМЕНА КУЗНЕЦЯ

Тези доповідей

**матеріали V науково-практичної конференції
«Економічний розвиток і спадщина
Семена Кузнеця»**

26–27 листопада 2020 р.

Видавничий дім
«Гельветика»
2020

УДК 330.34(063)
E45

*Рекомендовано до друку на засіданні Вченої ради
Харківського національного університету імені Сергія Кузнеця
(протокол № 5 від 26 жовтня 2020 року)*

E45 **Економічний** розвиток і спадщина Семена Кузнеця : матеріали V науково-практичної конференції / тези доповідей, 26–27 листопада 2020 р. – Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2020. – 410 с.

ISBN 978-966-992-260-1

У збірнику наведено матеріали V науково-практичної конференції «Економічний розвиток і спадщина Семена Кузнеця». Представлено теоретичні та практичні результати наукових досліджень і розробок вчених щодо проблем економічного розвитку, циклічної динаміки соціально-економічних процесів, модернізації системи освіти, соціального розвитку суспільства, використання сучасних інформаційних технологій в управлінні системами, моделювання бізнес-процесів.

Матеріали публікуються в авторській редакції.

*За достовірність викладених фактів, цитат та інших відомостей
відповідальність несе автор.*

УДК 330.34(063)

ISBN 978-966-992-260-1

© Харківський національний економічний
університет імені Семена Кузнеця, 2020
© Видавничий дім «Гельветика», 2020

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО ЯК УМОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

На сучасному етапі в умовах геополітичної трансформації важливо сформувавши механізм прогресивного співробітництва між органами влади та бізнесом, що дозволить підвищити ефективність їхньої діяльності.

Функціонування державно-приватного партнерства обумовлює забезпечення еколого-економічної безпеки держави. Остання характеризує здатність країни до розширення самовідтворення з метою певного збалансування задоволення потреб свого населення та протидії різним внутрішнім і зовнішнім дестабілізуючим чинникам.

Стан еколого-економічної безпеки держави, підприємства пояснюється наявністю негативних явищ та тенденцій, що характеризують минулі роки, а саме:

- падіння виробництва товарів та послуг;
- погіршення зовнішньоторговельного балансу;
- поглиблення платіжної кризи;
- високий рівень «тінізації» економіки;
- зростання рівня боргу до бюджету;
- низький рівень іноземних інвестицій;
- зростання внутрішнього боргу держави;
- низький рівень доходів населення;
- низький рівень зайнятості населення;
- збільшення державного боргу України тощо.

Необхідним є формування механізму державно-приватного партнерства для зміцнення еколого-економічної безпеки в умовах розвитку підприємницької діяльності, виокремлення програмно-стратегічних напрямів розвитку конкурентної стратегії партнерських інноваційних утворень країни [1].

В Україні необхідно розробляти обґрунтовані та цілісні концепції державних програм щодо співпраці державних інститутів та приватного сектору в нових економічних умовах.

Слід створити механізм державно-приватного партнерства, що буде спрямований на те, щоб соціально-важливі проекти були привабливими для традиційних форм приватного фінансування та були реалізовані якнайшвидше.

Крім того, механізм партнерства між владою та приватним сектором повинен бути спрямований на [2–4]:

підвищення ефективності соціально-економічних проектів, так як приватний бізнес, є більш ефективним на ринку, ніж державні інститути;

зменшення навантаження на бюджет за рахунок залучення спеціальних фондів та передачі деяких витрат на користувачів (комерціалізація послуг);

надання можливості щодо залучення кращих управлінських кадрів, техніки та технології;

поліпшення якості послуг, що надається кінцевим споживачам;

запобігання перевитратам трудових, матеріальних, природних ресурсів;

перерозподіл ризиків між учасниками державно-приватного партнерства;

перерозподіл відповідальностей за результати діяльності;

існування тривалих та стабільних відносин між учасниками.

Механізм державно-приватного партнерства дозволить сконцентрувати увагу державних органів на найбільш властивих їм адміністративних функціях і скоротити державні ризики завдяки розподілу їх між приватним партнером і владою.

Державно-приватне співробітництво не слід розглядати лише з точки зору вирішення ключових соціально-економічних, промислових та інфраструктурних питань. Державно-приватне партнерство може мати значний вплив на трансформацію економічних механізмів, особливо використання сучасних фінансових технологій, зокрема фінансування проектів, що незабаром має стати одним із механізмів регулювання економічного розвитку країни.

Загалом, «фінансування проектів» – це сучасний, гнучкий, раціональний та стратегічний спосіб реалізації складних довгострокових проектів.

Будучи ефективною організаційною формою фінансування будівництва, модернізації, реконструкції та впровадження нових технологій, необхідним є залучення проектів різних державних та приватних інвесторів, забезпечення чіткого розподілу прав і обов'язків між ними, гарантування відсутності ризику.

Посвідчення проектного підходу до вирішення національних соціально-економічних питань за допомогою інноваційних державно-приватних партнерств може стати основою для вирішення багатьох питань економічної та соціальної політики, економічної безпеки підприємництва та сприяти досягненню конкурентоспроможності. Для розуміння ролі бізнес-груп у реалізації проектів необхідно використовувати механізми державно-приватного співробітництва. Найголовніше – розробка регуляторної бази; створення відповідного інституційного середовища; аналіз вітчизняного та зарубіжного досвіду та поширення його серед центральної та місцевої влади; реалізація «тестових» (інноваційних) проектів, що реалізуються владою та бізнесом.

Враховуючи досвід внутрішнього співробітництва, а також достатні ресурси для країни, можна

виділити наступні програми та стратегічні напрями розробки конкурентної стратегії співпраці з інноваційними організаціями країни:

закладання основ високих технологій, насамперед на основі існуючих розробок та на основі технологічних позик, які можуть створити необхідні умови для переходу на нову технологічну базу економіки;

розвиток державної інноваційної політики та конкурентних стратегій інноваційних партнерів, спрямованих на створення технологічних конкурентних переваг та створення національної інноваційної системи;

розвиток державної підтримки досліджень та розробок, орієнтованих на впровадження нових технологій;

заохочування їхньої взаємодії, наприклад, створення мережових утворень між державними та приватними інститутами, створеними для розвитку та поширення інновацій;

розвиток інформаційних технологій та створення інформаційної інфраструктури;

поширення технологій за допомогою спеціальних державно-приватних програм для сприяння поширенню інновацій: програм розвитку та адаптації певних технологій; програми підвищення загальної технологічної привабливості фірм; програми підвищення інноваційного потенціалу фірм;

технічна допомога малому та середньому бізнесу, а також створення технологічних баз даних, агентств ліцензування та передачі технологій, діагностичних та консалтингових послуг, інформаційних мереж та спільних українських асоціацій.

Ці програмно-стратегічні напрями будуть основою реалізації загальнонаціональної програми підвищення конкурентоспроможності, що відображає основні елементи державної політики.

Основний виклик в частині її реалізації полягає в тому, щоб використовувати потенціал підприємства та державну підтримку, а також технологічний перехід до пошуку та придбання нових технологічних ніш (сегментів, інновацій), завдяки яким Україна може стати виробничою та конкурентоспроможною державою.

Напрямами, які спрямовані на підвищення ефективності державно-приватного партнерства є наступні:

існування поряд із суспільним сектором приватного сектору, який займається наданням соціальних послуг, що на відповідному рівні, не нижчому за суспільний сектор, задовольняє потреби населення в освіті, охороні здоров'я, соціальному захисті;

існування соціальних організацій (благодійних організацій, недержавних пенсійних фондів, страхових

фондів, асоціацій взаємодопомоги, професійних клубів тощо), здатних ефективно управляти соціальними ресурсами без безпосередньої участі;

досягнення високих доходів населення на оплату послуг приватного сектору. За таких обставин соціальні витрати зменшаться за рахунок передачі певної частини відповідальності за забезпечення населення товарами та державними послугами приватному сектору.

Метою соціально-економічної політики має бути зміцнення еколого-економічної безпеки бізнесу в Україні та створення інноваційних основ для конкурентоспроможності національної економіки.

У той же час країна впроваджує програми та стратегії розвитку конкурентної стратегії партнерських інноваційних організацій країни, а також плани підвищення конкурентоспроможності, що відображають ключові елементи публічної політики.

Додаткові дослідження державно-приватного партнерства з метою забезпечення еколого-економічної безпеки, які слід вирішити, повинні зосередитись на розробці та обґрунтуванні пропозицій щодо покращення інституційного середовища державно-приватного співробітництва, законодавчої бази, фінансування програм розвитку державно-приватного партнерства.

Таким чином, на сучасному етапі для підвищення соціально-економічного розвитку економіки необхідним є впровадження державно-приватного партнерства, головна роль якого полягає у забезпеченні еколого-економічної безпеки на рівні держави та підприємства.

Список літератури

[1] М. А. Мащенко, “Державно-приватне партнерство як умова забезпечення інвайронментальної безпеки”, *Ефективна економіка*, № 12, 2018. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/12_2018/83.pdf (дата звернення: 30.12.2018).

[2] Закон України Про державно-приватне партнерство від 1 липня 2010 року № 2404-VI: чинний станом на 10.06.2018. *Відомості Верховної Ради України*. 2010. № 40. Ст. 524. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2404-17> (дата звернення: 5.02.2019).

[3] Markus Hadler, *Development in Selected Countries. The Influence of Global Ideas on Environmentalism and Human Rights*. Palgrave Macmillan UK, 2017.

[4] A. Renda, and L. Schrefler. Public-Private Partnerships: Models and Trends in the European Union da. *The European Parliament*, 2005., pp. 65-67.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ЕКОНОМІЧНА НАУКА; ПИТАННЯ РЕФОРМ, РОСТУ І РОЗВИТКУ

K. Azizova, Yu. Us. ANALYSIS OF THE CURRENT STATE OF BANKING SERVICE ON THE BASIS OF INTERNET TECHNOLOGIES.....	3
I. I. Alekseenko, O. P. Poltinina. SYNTHESIS OF FORMATION PECULIARITIES OF APPROACHES TO ANTI-CRISIS FINANCIAL MANAGEMENT OF BUSINESS ENTITIES UNDER QUARANTINE CONDITIONS.....	5
О. В. Аніщенко, Т. Б. Кузенко. ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА ДЕРЖАВИ В УМОВАХ ПОГЛИБЛЕННЯ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ВИКЛИКІВ.....	7
Л. Батюк, В. Онегіна. ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОЇ МОДИФІКАЦІЇ МЕХАНІЗМУ ФОРМУВАННЯ ГРОШОВОЇ ПРОПОЗИЦІЇ У СВІТОВІЙ ЕКОНОМІЦІ	9
С. В. Бестужева. АНАЛІЗ СУЧАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ ВАЛЮТНО-КУРСОВОЇ ПОЛІТИКИ ЯК ФАКТОРУ ВПЛИВУ НА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ УКРАЇНСЬКИХ ЕКСПОРТЕРІВ.....	11
Н. Белікова, О. Іванова. ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В КОНТЕКСТІ МАРКЕТИНГУ ТЕРИТОРІЙ.....	13
Л. М. Бондаренко, В. О. Козуб. ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУ ВИХОДУ КОМПАНІЇ НА ЗАРУБІЖНІ РИНКИ.....	15
М. С. Бріль, І. В. Пивавар. РЕГУЛЮВАННЯ ІНФЛЯЦІЇ В ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ НА ОСНОВІ СВІТОВОГО ДОСВІДУ.....	17
Д. Бутенко, К. Немашкало. ВИКОРИСТАННЯ ВОРОНКИ ПРОДАЖ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ІНТЕРНЕТ-ТОРГІВЛІ	19
І. М. Ваганова. ПЕРСОНАЛ ЯК ОБ'ЄКТ УПРАВЛІННЯ.....	21
О. Ю. Велика. РОЛЬ НЕЗАЛЕЖНИХ ДИРЕКТОРІВ У КОРПОРАТИВНОМУ УПРАВЛІННІ.....	23
H. Veretennykova, I. Kozlova. FEATURES OF MODERN CORPORATE CULTURE OF ENTERPRISES.....	25
Ie. Voroniuk, K. Kutsenko. MARKETING INSTRUMENTS IN ENTREPRENEURSHIP DEVELOPMENT.....	27
N. Gavkalova, D. Schultz. INSTITUTIONAL TRANSFORMATION IN MODERN SOCIETY.....	29
A. Gokov, Yu. Buts. ELECTRICAL CHARACTERISTICS OF THE ATMOSPHERE OF LARGE FIRES: ATMOSPHERIC-IONOSPHERIC INTERACTION AND ENVIRONMENTAL ASPECTS.....	31
О. В. Гронь, К. В. Сатушева. ГЛОБАЛЬНІ ЗМІНИ ЯК ЧИННИК ТРАНСФОРМАЦІЇ МІЖНАРОДНОГО РИНКУ ПРАЦІ.....	33
I. Gruzina, M. Poliukhovych. CONSULTING COMPANY'S KEY PERFORMANCE INDICATORS ANALYSIS	35
N. Dekhtyar. STRUCTURAL AND FUNCTIONAL APPROACHES TO THE THEORY OF ECONOMIC FORMATIONS.....	37
О. Dzenis, V. Dzenis. SOCIALLY RESPONSIBLE APPROACHES TO DOING INTERNATIONAL BUSINESS.....	39
В. В. Дикань, О. В. Дикань. ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО ЯК УМОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ	41

Наукове видання

Тези доповідей
матеріали V науково-практичної конференції
«Економічний розвиток і спадщина
Семена Кузнеця»

26–27 листопада 2020 р.

Відповідальний за випуск: Євсєєв С. П.

Комп'ютерна верстка: Семенченко Ю. С.

Підписано до друку 16.11.2020 р. Формат 60×84/16.

Папір офсетний. Гарнітура Arial. Цифровий друк.

Умовно-друк. арк. 47,66. Наклад 300. Замовлення № 1120-264

Віддруковано з готового оригінал-макета.

Видавництво та виготовлення – Видавничий дім «Гельветика»

65101, Україна, м. Одеса, вул. Інглезі, 6/1

Телефони: +38 (0552) 39 95 80

+38 (095) 934 48 28, +38 (097) 723 06 08

E-mail: mailbox@helvetica.com.ua

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи

ДК № 6424 від 04.10.2018 р.